

למניעת הבילבול!

לאחרונה מנסים כמה דמוגוגים משחוללים לבלבל את דעת הציבור עליי השוואת כוזבות, המעידות על בורות בעליהן, והמעוררות סלידה בלב כל יהודי נאמן.

כדי לעזור לציבור הלאומי להבחין היטב בין המעשים הנלווים שעשו הגויים לעם ישראל בכל דור ודור, לבין מעשיהם של הטובים בעמ'ישראל כדור הראשון לגאולה, ניתנת להלן רשימת מונחים והגדרות.

פרעות: השתוללותו של המון פרוע, ובעיקר של חלאת העולם התחתון, נגד אנשים חפים מפשע, השייכים למיעוט לאומי או דתי. בלועזית: פוגרום.

מעשים של חמומימוח: הנ"ל — אצלנו.

ליניץ: התנפלות של המון משולהב על אדם יחיד וחסר-מגן, למשל: כושי בארצות-הברית הנחמד — לרוב שלא בצדק — בביצוע מעשים נגד העם השליט.

עזרה למישטרה: הנ"ל — אצלנו.

פאשיזם: השקפתם של אנשים המבקשים לבטל את שילטון בית-הנבחרים ולהחליפו ב"שילטון של בחירים" — כלומר, דיקטטורה של מיעוט התובע לעצמו זכויות-יתר בשל גישתו הלאומנית הקיצונית.

חוגים לאומיים: הנ"ל — אצלנו.

עם ארונים: תורה טוענת כי בעליה עולים על כל עם אחר בעולם, כדי להצדיק את שלילת זכויותיהם הלאומיות והאנושיות של בני עמים אחרים.

עם פגולה: אצלנו.

העולם הפא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר למדור זה יזכה בפרס של 25 ל"י. הזוכה בפרס השבוע הוא הקורא רענן זמיר מתל-אביב.

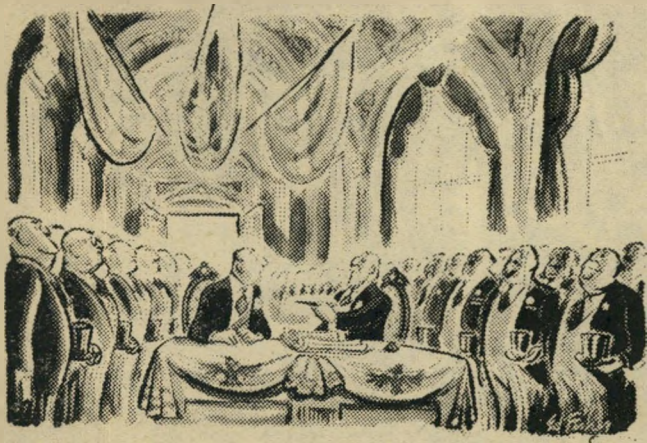
כושר האילתור

פרק נכבד בתולדות העבודה העיברית ב"ארצנו הקטנטונת תופס הסיפור הבא: 30 פועלי-דחק יצאו במשאית לעובדתי-יעור. בדרך התבדר למנהל-העבודה כי השתלטים, אותם היו צריכים הפועלים לנטוע, נשכחו במחסן. המנהל רצה לחזור כדי לקחת אותם. קפץ הפועל אבוטבול והרגיע אותו: "לא נורא, חביבי, לא נורא. לא צריך להתרגש, וגם לא צריך לחזור. אנחנו יכולים להישען על הטוריות שלנו". עקיבא חרמוני, בני-ברק

הדרך (הקשה) לנשיאות

הודות למאמץ עיתונאי עליון, הצלחנו לגלות מהן תוכניותיהם הסודיות של המועמדים לנשיאות ארצות-הברית, המפ" ריי וניכסון, המתכוונים לכבוש את הקולות של היהודים-אמריקאים:

- (1) המפריי יצהיר, שעל-מנת להבטיח לישראל אספקת פאנטומים נאותה הוא יעביר, אם ייבחר, את כל מיתקני מייפלי-הייצור עצמו — לישראל.
- (2) ניכסון, מצידו, יצהיר שאם ייבחר ידאג שכל יהודי יוכל להטיס את ה"פאנטום הפרטי שלו."
- (3) בעת נאום בנשיאות הסתדרות ציוני-אמריקה יבטיח ניכסון, שישיג את הדגל האמריקאי: במקום 50 כוכבים יכבדו בו 50 מגיני-דוד.
- (4) בהרצאה בפני חברות-הייצור יבטיח המפריי, מצידו, שהדגל האמריקאי לא יהיה בעל 50 מגיני-דוד אלא בעל 51: "כך יתוקן העוול המשוע הזה — שמדינת-ישראל היא המדינה האמריקאית היחידה שאינה מיוצגת בדגלנו!"
- (5) אם אבחר, יבטיח ניכסון, "לא תפעל תחבורה ציבורית בשבת!"

"מצטער — שינית את דעתי!"

האיש הנכון בזמן הנכון

התלמידים בכיתה הראשונה של בית-הספר על שם החבר לנין, במוסקבה, קיבלו, כעבודת-בית, לכתוב מה הם יודעים על מנהיגי ברית-המועצות. למחרת הם הקריאו את עבודותיהם. כתב פטר: "סטאלין היה מנהל!" אנדריי כתב: "חרושצ'וב היה מנהל!" ואילו איצ'ון כתב: "קוסיגין מנהל!" כאשר שמע זאת המורה, הוא זרק את איצ'ון מהכיתה וצעק אחריו: "תלמיד חצוף! לא ביקשתי ממך להכין את השיעור למחרת!"

רענן זמיר, תל-אביב

שי זעיר לספיר

מחליפה של הנברת מאיר, הלא הוא מר פנחס ספיר, בפגישת כתבי-עיתונות הצהיר: "אתם שכירי-עמ, מופרים להשכיר!" למחרת התהלכה השמועה בעיר, שספיר בקול רם חוזר ומשכיר, כי שנה, כי טעה, ומכה הוא על הטא — כי זקוק הוא לאותם שכירי-עמ.

נתן גולדמן, תל-אביב

כה אמר

כשאני סופר את תקריות-הגבול, נדמה לי שכוח-השכנוע של מכת-האש משאיר את האוייב קר. שמבלולו השודד

חנוך לזין

צ'בי א. צ'בי מארח ומראיין חמור

החמור מרים טלף. (שנון) נו, אז אם זה ככה, אולי תגמור לנו את המלחמה בהייאט-נאם? (חיכים מרומזים). חמור: אי-אה!

צ'בי (חיניני): הוא לא רוצה. הוא אומר שכאן, עם צה"ל יותר בטוח. (מחזיקות כפיים רמות. פרובוקטיבי) ועכ" שיו תגיד לי במלוא הכנות, אתה חושב שצריך להחזיר את השטחים הכבושים?

חמור: אי-אה! אי-אה!

צ'בי: אי-אה כן, או אי-אה לא? (נהימות צחוק).

חמור: אי-אה הסבא שלך! (החמור מזדקק על שתי רגליו האחוריות).

צ'בי (צוהל בפקחות): הוא מדבר! הוא מדבר! (תשואות רמות. החמור פותח רוקסן בצוארו ומתוך עור החמור מגיח ראשו של מחמוד דרבושי. צ'בי א. צ'בי חיניני) בן אדם! זהו בן אדם! (תשואות) רבותי, אני מתכבד להציג בפניכם בן אדם! (תשואות. לדרבושי) סלח לי, מי אתה?

דרבושי: מחמוד דרבושי מאל-פתח.

צ'בי (מתר בהתלהבות. קורץ ל-קהל): אל-פתח! הוא מאל-פתח! מחי אות כפיים ממושכות. לדרבושי, כשהוא משתדל להבליע את צחוקו) ומה אתה רוצה?

דרבושי: לזרוק פצצה. (צחוק רם בקהל).

צ'בי (זורק את המיקרופון באוויר, מתפנת מצחוק): הוא רוצה לזרוק פצצה! ... פצצה! ... אל-פתח! ... דרבושי! ... (דרבושי מוציא חבליה כבדה מתוך עור החמור וזורק לאמצע האולם תוך תשואות טוערות של הקהל. צ'בי א. צ'בי מתנגל על הבמה מצחוק) הוא זורק! ... זורק! ... קבלו אותו! ... (תשואות ח"חן קצובות. קול נפץ אדיר).

צ'בי (חיניני): ועכשיו אני מתכבד להזמין אל הבמה, גבירתי רבותי, חמור! (תשואות. החמור עולה לבמה) שלום לך, חמור. (דממה) אמרתי שלום. (דממה. אירוני) לך דבר עם חמורים, (צחוק בעל. אינטימי) אתם ודאי יודעים למה הזמנתי הנה חמור, (מצליף) זה מפני שלא חסרים לנו חמורים במדינה, (צחוק כללי באולם. סאטירי) וביחוד בכנסת. (הקהל גועה בצחוק. ערמומי) תגיד לי בבקשה, חמור, למה אתה חמור?

חמור: אי-אה! (צחוק בקהל).

צ'בי: לא הבנתי. (עוד יותר צחוק בקהל).

חמור: אי-אה!

צ'בי (בקסם אישי): אולי יש פה מישהו שיכול לתרגם לי? (צחוק קווי-נשים ותשואות) אין פה אף אחד שמבין אותך, ואני חושב הייתי בטוח שיש. (צחוק באולם) אז אולי תנסה בכל זאת במילים ש...

חמור: אי-אה!

צ'בי (ממולח): רגע אחד, מה אתה קופץ לי באמצע, מה אתה, הרב גורן? (צחוק בעצם בקהל. חריף) או אולי אתה נציג של או תאגיד? (מגחך עם הקהל. מיתמם) עכשיו תגיד לי בבקשה, מה דעתך על הממשלה שלנו?

חמור: אי-אה!

צ'בי (מוחק): זו גם דעתי. (צחוק סוחף ותשואות. סרקסטי) רבותי, אתם מפריעים לחמור להתרכז, אמנם הוא מזכיר קצת את עבדול נאצר אבל זה בכל זאת חמור. (צחוק בריא באולם. החמור מכה בטלף על הבמה. ממזרי) הוא חושב שהוא אחיו של קוסיגין. (הקהל מפרסם מצחוק. נועד מאוד) אני מקוה שאתה לא מתכוון לחרבן לנו תתאם על הכמה, אה? (צחוקים דקים.

החלפת פנצ'ר